

opusdei.org

Papieskie orędzie wielkanocne 2011

"Chrystus zmartwychwstał, żyje i kroczy razem z nami. Dlatego idziemy i śpiewamy, wierni naszym obowiązkom na tym świecie, ze spojrzeniem skierowanym ku Niebu".

26-04-2011

In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetentur.

Niechaj niebo i ziemia radują się z Twego zmartwychwstania!

Drodzy Bracia i Siostry w Rzymie i na całym świecie!

Poranek wielkanocny przynosi nam starożytne, a zarazem wciąż nowe orędzie: Chrystus zmartwychwstał! Echo tego wydarzenia, począwszy od Jerozolimy dwadzieścia wieków temu, nie przestaje rozbrzmiewać w Kościele, który nosi żywą w sercu wiarę Maryi, Matki Jezusa, wiarę Magdaleny i wiarę innych kobiet, które jako pierwsze zobaczyły pusty grób, wiarę Piotra i Apostołów.

Aż do dziś – również w naszych czasach z ich super-technologiami komunikacji – wiara chrześcijan opiera się na tym orędiu, na świadectwie tych sióstr i braci, którzy pierwsi zobaczyli odsunięty kamień i pusty grób, a następnie ujrzeli tajemniczych posłańców, którzy powiedzieli, że Jezus, Ukrzyżowany, zmartwychwstał. Potem On sam, Mistrz i Pan, żywy i

namacalny, ukazał się Marii Magdalenie, dwóm uczniom z Emaus, wreszcie Jedenastu, zebranych w Wieczerniku.

Zmartwychwstanie Chrystusa nie jest owocem jakiejś spekulacji, czy też wynikiem mistycznego doświadczenia: jest wydarzeniem, które oczywiście przekracza historię, ale które dokonuje się w określonym jej momencie i pozostawia w niej niezatarty ślad. Światło, które oślepiło straż postawioną by strzec grobu Jezusa, przemierzyło czas i przestrzeń. Jest to światło szczególne, Boże, które rozproszyło ciemności śmierci i przyniosło światu blask Boga, blask Prawdy i Dobra.

Jak promienie słoneczne wiosną sprawiają, że pojawiają się i otwierają pączki na gałęziach drzew, tak promieniowanie Zmartwychwstania Chrystusa daje siłę i znaczenie każdej ludzkiej

nadziei, każdemu oczekiwaniu, pragnieniu, zamierzeniu. Dlatego raduje się dziś cały kosmos, złączony z wiosną ludzkości, która staje się wyrazicielem niemego hymnu chwały głoszonego przez stworzenie. Paschalne *alleluja*, które rozbrzmiewa w Kościele pielgrzymującym na tym świecie, wyraża milczący wybuch radości wszechświata, a przede wszystkim gorące pragnienie każdej ludzkiej duszy, szczerze otwartej na Boga i wdzięcznej za jego nieskończoną dobroć, piękno i prawdę.

„Niechaj niebo i ziemia radują się z Twego zmartwychwstania!”. Na tę zachętę do oddania chwały, które wznosi się dziś z serca Kościoła, „niebiosa” odpowiadają w sposób pełny: zastępy aniołów, świętych i błogosławionych przyłączają się jednomyślnie do naszej radości. W Niebie wszystko jest pokojem i radością. Ale nie jest tak, niestety, na

ziemi! Tutaj, na tym świecie, paschalne *alleluja* wciąż kontrastuje z płaczem i krzykiem, które dochodzą z tak wielu bolesnych sytuacji: nędzy, głodu, chorób, wojen, przemocy. A jednak, właśnie dlatego Chrystus umarł i zmartwychwstał! Umarł także z powodu naszych grzechów popełnianych dzisiaj, i zmartwychwstał także, by odkupić naszą współczesną historię. Dlatego to moje orędzie chce dotrzeć do wszystkich, a przede wszystkim – jako orędzie profetyczne – do wszystkich ludów i wspólnot, które cierpią godzinę męki, aby Chrystus Zmartwychwstały otworzył im drogę wolności, sprawiedliwości i pokoju.

Oby mogła radować się Ziemia, która pierwsza została ogarnięta światłem zmartwychwstania. Niech blask Chrystusa dotrze do ludów Bliskiego Wschodu, aby światło pokoju i ludzkiej godności zwyciężyło ciemności podziałów, nienawiści i

przemocy. W Libii niech dyplomacja i dialog zastąpią walki zbrojne i niech będzie możliwe, w obecnej sytuacji konfliktu, dotarcie pomocy humanitarnej do tych wszystkich, którzy cierpią z powodu starć. W krajach Afryki północnej i Bliskiego Wschodu niech wszyscy obywatele, a szczególnie młodzi, angażują się na rzecz dobra wspólnego, by budować społeczeństwo, w którym bieda zostanie przewyciężona, a każdy polityczny wybór będzie inspirowany poszanowaniem osoby ludzkiej. Do tak licznych emigrantów i uchodźców, którzy pochodzą z krajów afrykańskich i zostali zmuszeni do pozostawienia tego, co dla nich drogie i bliskie, niech dotrze solidarność wszystkich. Ludzie dobrej woli niech otworzą gościnnie swe serca, aby można było odpowiedzieć w sposób solidarny i zgodny na pilne potrzeby tylu braci. Do tych wszystkich, którzy wspaniałomyślnie podejmują wysiłki

w tym kierunku i dają czytelne świadectwo niech dotrą słowa naszej pociechy i szacunku.

Oby mógł ułożyć się na nowo obywatelski ład między ludami Wybrzeża Kości Słoniowej, gdzie pilnie potrzeba podjęcia drogi pojednania i przebaczenia, aby uleczyć głębokie rany, spowodowane przez przemoc, jaka ostatnio miała tam miejsce. Niech ziemia Japonii odnajdzie pocieszenie i nadzieję, gdy tymczasem zмага się z dramatycznymi konsekwencjami ostatniego trzęsienia ziemi. Tak samo te kraje, które w minionych miesiącach zostały doświadczone klęskami żywiołowymi, rodzącymi ból i udrękę.

Niechaj niebo i ziemia się radują świadectwem tych, którzy spotykają się z niezrozumieniem, czy wręcz cierpią prześladowania z powodu swej wiary w Pana Jezusa. Niech

orędzie wielkanocne napełni ich
odwagą i ufnością.

Drodzy Bracia i Siostry! Chrystus
zmartwychwstały kroczy przed nami
ku nowemu niebu i nowej ziemi,
gdzie wreszcie będziemy jedną
rodziną, synami tego samego Ojca.
On jest z nami aż do końca czasów.
Podążajmy za Nim, w tym
poranionym świecie, śpiewając
Alleluja. W naszym sercu jest radość
i ból, na naszej twarzy uśmiech i łzy.
Taka jest nasza ziemską
rzeczywistość. Lecz Chrystus
zmartwychwstał, żyje i kroczy razem
z nami. Dlatego idziemy i śpiewamy,
wierni naszym obowiązkom na tym
świecie, ze spojrzeniem
skierowanym ku Niebu.

Wszystkim życzę Dobrych Świąt!

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/papieskie-oredzie-wielkanocne-2011/> (05-04-2025)